

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Veronikou Sekerovou ve věci

žalobkyně: **Kateřina Princová**, narozená 22. 8. 1975
bytem Plzeňská 1924/820, 150 00 Praha 5 - Smíchov
zastoupená advokátkou JUDr. Zorkou Černoorskou
sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram II

proti
žalovanému: **ČR - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2 - Vinohrady
za účasti vedlejšího účastníka **Hlavní Města Praha**, IČO 00064581
sídlem Mariánské nám. 2, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Janem Nemanským
sídlem Těšnov 1/1059 Praha 1, 110 00

pro: nahrazení projevu vůle

takto:

- I.** Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „**zákon o půdě**“):
- 1) Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „**Státní pozemkový úřad**“), spravuje pozemky ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Tomáš Herout.

vlastnictví státu zapsané na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, a to:

- pozemek parc.č. 168/1 v katastrálním území Cerhovice;
 - pozemek parc.č. 1775 v katastrálním území Libomyšl;
 - pozemek parc.č. 1803 v katastrálním území Libomyšl;
 - pozemek parc.č. 897/13 v katastrálním území Osek u Hořovic;
 - pozemek parc.č. 1761 v katastrálním území Žebrák;
 - pozemek parc.č. 1388/3 v katastrálním území Lochovice;
 - pozemek parc.č. 1399/1 v katastrálním území Lochovice.
- 2) Žalobkyně Kateřina Princová, nar. 22.8.1975, r.č.755822/0307, je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2, písm. c) zákona o půdě.
- 3) Žalobkyně má na základě pravomocných rozhodnutí:
- 1.** Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97, k.ú. Smíchov ze dne 1.8.1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998,
 - 2.** Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1940/97, k.ú. Smíchov ze dne 9. 9. 1997, **3.** Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99, k.ú. Smíchov ze dne 16. 4. 1999, **4.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 580/01, k.ú. Smíchov ze dne 27. 2. 2001, **5.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 607/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2 2001, **6.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 608/01, k.ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, **7.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3000/01, k.ú. Smíchov ze dne 29. 10. 2001, **8.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3226/01, k.ú. Smíchov a Košíře ze dne 23. 11. 2001, **9.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 718/02, k.ú. Smíchov ze dne 7. 3. 2002, **10.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03, k.ú. Smíchov ze dne 29. 4. 2003, **11.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03, k.ú. Smíchov ze dne 20.5 2003, **12.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 734/04, k.ú. Smíchov ze dne 30. 3. 2004, **13.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04, k.ú. Smíchov ze dne 30. 11. 2004, **14.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05, k.ú. Smíchov ze dne 12. 5. 2005, **15.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05, k.ú. Smíchov ze dne 26.10 2005, **16.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05, k.ú. Smíchov ze dne 16. 11. 2005, **17.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06, k.ú. Košíře ze dne 20.3 2006 ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.4.2008 č.j. 20 C 256/2006-121 a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16.2.2009, č.j. 24 Co 256/2008-165, **18.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06, k.ú. Smíchov ze dne 31. 5. 2006, **19.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2440/07, k.ú. Smíchov ze dne 18. 10. 2007, **20.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1107/92/3, k.ú. Smíchov ze dne 9. 12. 2009, **21.** Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11, k.ú. Smíchov ze dne 6. 10. 2014, **22.** Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15, k.ú. Smíchov ze dne 27. 4. 2015, **23.** Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/16, k.ú. Smíchov ze dne 10. 6. 2015, **24.** Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/18, k.ú. Smíchov ze dne 8. 10. 2015, **25.** Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/19, k.ú. Smíchov ze dne 20. 11. 2015, **26.** Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/20, k.ú. Smíchov ze dne 8. 7. 2016, **27.** Státního pozemkového úřadu,

Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/21, k.ú. Smíchov ze dne 21. 9. 2016, 28. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/24, k.ú. Smíchov ze dne 14. 6. 2017, 29. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/25, k.ú. Smíchov ze dne 21. 5. 2018, 30. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/26, k.ú. Košíře ze dne 14. 6. 2018, 31. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/27, k.ú. Smíchov ze dne 24. 10. 2018, 32. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/29, k.ú. Smíchov ze dne 12.2.2019 a 33. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, čj. 32 D 892/2011-65 ze dne 2.12.2011, které nabylo právní moci dne 2.12.2012 a Potvrzení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2.12.2011, čj. 32 D 892/2011-73,

nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyni v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

- 4) Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobkyni pozemky, zapsané na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, a to:
- pozemek parc.č. 168/1 v katastrálním území Cerhovice;
 - pozemek parc.č. 1775 v katastrálním území Libomyšl;
 - pozemek parc.č. 1803 v katastrálním území Libomyšl;
 - pozemek parc.č. 897/13 v katastrálním území Osek u Hořovic;
 - pozemek parc.č. 1761 v katastrálním území Žebrák;
 - pozemek parc.č. 1388/3 v katastrálním území Lochovice;
 - pozemek parc.č. 1399/1 v katastrálním území Lochovice,
- a žalobkyně tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá.

II. Žalovaná je povinna do 3 dnů od právní moci rozsudku uhradit žalobkyni na náhradě nákladů 428 816,84 Kč k rukám zástupkyně žalobkyně, advokátky JUDr. Zorky Černoorské.

III. Vedlejší účastník je povinen do 3 dnů od právní moci rozsudku uhradit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 2 613,60 Kč k rukám zástupkyně žalobkyně, advokátky JUDr. Zorky Černoorské.

IV. Žalovaná je povinna do 3 dnů od právní moci rozsudku uhradit ČR - Okresnímu soudu v Berouně na náhradě nákladů státu 6 014 Kč.

Odůvodnění:

Částečný rozsudek a změna procesních stanovisek účastníků

1. Žalobkyně se, jako osoba oprávněná ve smyslu ust. § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“), žalobou podanou u zdejšího soudu dne 21.2.2020 domáhala, aby soud nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu tzv. náhradních pozemků ve vlastnictví státu za nevydané pozemkové parcely.
2. Soud ve věci rozhodl dne 3.11.2020 částečným rozsudkem čj. 18 C 13/2020-476, jímž nahradil projev vůle žalované s převodem pozemkové parcely parc.č. 223/10 v kat.úz. Počaply. Citovaný rozsudek byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28.4.2021 čj. 21 Co 39/2021-

683. Usnesením Nejvyššího soudu v Praze ze dne 19.10.2021 čj. 28 Cdo 2505/2021-801 bylo dovolání žalované odmítnuto.

3. Předmětem dalšího řízení před okresním soudem zůstal požadavek žalobkyně na nahrazení vůle žalované s vydáním dalších pozemkových parcel, uvedených ve výroku rozhodnutí.
4. Žalovaná v dalším řízení i nadále rozporovala výši restitučního nároku žalobkyně, a to na základě v řízení před odvolacím soudem předloženého znaleckého posudku Ing. Pelcem č. 669/2020 ze dne 16. 12. 2020. S odkazem na uvedený znalecký posudek měla žalovaná nárok žalobkyně za plně uspokojený.

Dále žalovaná vznesla novou námitku týkající se rozsahu restitučního nároku žalobkyně, když měla za to, že jí příslušnými rozhodnutími byl přiznán nárok na náhradu za nevydané části původní pozemkové parcely PK 4748 v k.ú. Smíchov vyšší než jí náleží (tj. ve výměře vyšší než kolik v součtu s vydanými částmi původní parcely činila výměra původní parcely).

V případě některých požadovaných pozemků požadovaných žalobkyní žalovaná namítala nevhodnost jejich vydání.

5. Vedlejší účastnice na straně žalované vstoupila do řízení ve vztahu k pozemkové parcele parc.č. 1401 a pozemkové parcele parc. č. 1399/1 v kat.úz. Lochovice, u nichž namítala překážku vydání spočívající v nevhodnosti pozemků k vydání, přičemž zároveň měla za to, že pozemky tvoří funkční celek s Domovem pro osoby se zdravotním postižením Lochovice, jehož je zřizovatelem.

Skutková zjištění

6. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobkyně je oprávněnou osobou podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“), a že žalobkyni proto svědčí restituční nárok. Právní důvod restitučního nároku je popsán v odstavci 3. částečného rozsudku zdejšího soudu. 18 C 13/2020 – 476, ze dne 3.11.2020 (dále jen jako „částečný rozsudek“).

Po vydání částečného rozsudku došlo k úpravě výměry parcely PK 5 k. ú. Košíře nevydané rozhodnutím Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 992/06, ze dne 20.3.2006, které bylo změněno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.4.2008 čj. 20 C 256/2006-121 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16.2.2009, čj. 24 Co 256/2008-165, tak že výměra nevydané části parcely činí 419 m², oproti výměře uvedené v rozhodnutím PÚ 992/06 v rozsahu 739 m². Snížení výměry nevydané části PK 5 v k.ú. Košíře bylo mezi účastníky rovněž nesporné. Tato skutečnost se rovněž promítla do ocenění restitučního nároku žalobkyně (jehož výše je mezi účastníky sporná), tj. ve znaleckých posudcích obou znalců uvedených níže.

Soud vzal tyto nesporné skutečnosti za svá skutková zjištění dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř.

7. Žalovaná dále v pokračujícím řízení namítala, že výměra nevydaných částí pozemku PK 4748 v k.ú. Smíchov byla v rozhodnutích státního pozemkového úřadu uvedena vadně, resp. duplicitně. Měla za to, že původní výměra PK činila 106 575 m². Z rozhodnutí PÚ 2019/93 mělo vyplývat, že z uvedené parcely bylo původním vlastníkům vydáno 82 584 m². K dalšímu rozhodnutí bylo ponecháno 23 991 m². V navazujících rozhodnutích však mělo dojít k duplicitním rozhodnutím o nevydání částí pozemků, čímž mělo dojít k situaci, že součet výměry vydaných a nevydaných částí původního pozemku PK 4748 je vyšší než kolik činila původní výměra uvedené parcely. Tedy, že přesto, že v řízení před vydáním částečného rozsudku učinili

účastníci rozsah pozemků nevydaných žalobkyni a tím i rozsah jejího restitučního nároku nesporným, nyní žalovaná namítá, že rozsah restitučního nároku žalobkyně má být fakticky nižší.

Z opravného usnesení státního pozemkového fondu čj. 608/01 opr. ze dne 29.3.2022 (*čl. 1247*) má soud za prokázané, že tímto bylo opraveno původní rozhodnutí čj. PÚ 608/01 ze dne 28.2.2001 tak, že oprávněné osoby nejsou vlastníky zbytku role č. 4748 o původně uvedené výměře 14 824 m², ale o výměře pouze 203 m². Proti uvedenému rozhodnutí podaly oprávněné osoby včetně žalobkyně odvolání, o němž rozhodl Státní pozemkový fond pod čj. SPU 187027/2022 dne 28.6.2022 tak, že napadené rozhodnutí potvrdil. Následně oprávněné osoby podaly proti rozhodnutí správní žalobu, která je vedena pod sp.zn. 14 A 69/2022 u Městského soudu v Praze. O žalobě v době rozhodnutí nebylo rozhodnuto, avšak Městský soud přiznal k návrhu oprávněných osob žalobě odkladný účinek. Tedy opravné usnesení nenabylo právní moci.

Uvedená námitka jiné výměry nevydané části pozemkové parcely PK 4748 v k.ú. Smíchov se projevila výlučně v dodatku č. 1 ke znaleckému posudku znalce ing. Pavla Pelce (viz. odstavec 10 tohoto rozsudku) a neprojevila ve znaleckém posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, PhD.

8. Pokud jde o skutková zjištění týkající se liknavosti a svévole žalované při vyřízení restitučního nároku žalobkyně odkazuje soud na částečný rozsudek, zejména pak odstavec 9 až 16.
9. Žalovaná v odvolacím řízení předložila znalecký posudek Ing. Pavla Pelce č. 669/2020 ze dne 16. 12. 2020, jímž byl oceněn restituční nárok žalobkyně. Byť byl znalecký posudek vypracovaný i předložený po té, co soud vydal svůj částečný rozsudek, bylo třeba se v dalším řízení s jeho obsahem a podstatným rozporem se závěry znaleckého posudku č. 529/24/2019 ze dne 21.10.2019 zpracovaného soudní znalkyní z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, prof. ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, PhD. (z něhož soud vycházel při vydání částečného rozsudku) vypořádat, neboť konkurenční posudek byl jako důkaz označen v předchozím řízení před tím, než bylo řízení koncentrováno.
10. Ze **znaleckého posudku č. 669/2020 ze dne 16. 12. 2020 ing. Pavla Pelce**, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, se specializací oceňování nemovitostí (*přílohová obálka žalovaného*) **ve znění dodatku č. 1 ze dne 5.8.2021** (*přílohová obálka žalovaného, shodně čl. 903*) soud zjistil, že znalec ocenil žalobkyni nevydané pozemky **částkou 1 015 545 Kč**. Rozdíl v ocenění nevydaných pozemků je způsoben rozdílným stanovením charakteru nevydaných pozemků v době odnětí, kdy prof. Heralová, určila charakter odňatých pozemků jako pozemků stavebních ve větším rozsahu než ing. Pelc. Dále skutečností, že ing. Pelc aplikoval při ocenění pozemků, jejichž charakter určil jako stavební, sračky dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Rozdíl v ocenění mezi znalci je tak cca pětinasobný.
11. Z výpovědi znalce ing. Pelce před soudem soud zjistil, že znalecký posudek zpracoval k objednavce žalovaného. Při jednání soudu uvedl, že byl žalovanou osloven, aby vypracoval oponentní posudek k posudku prof. Heralové, v textu posudku pak odkazuje na to, že mu bylo zadáno vypracování ocenění nevydaných pozemků, a že posudek prof. Heralové byl pouze jedním z podkladů. Pokud jde o podklady pro vypracování pozemku, tyto získal od žalované, jiné si měl zajistit sám, avšak nebyl schopen upřesnit jaké a ani vysvětlit, kde část podkladů, jež sice neuvádí v podkladech posudku, ale na něž při jednání soudu odkazoval, získal (např. kde se nachází stavební úřad pro Prahu 5, když z archivu dle své výpovědi čerpal informace na základě, jakých konkrétních skutečností došlo k zastavení nevydaných pozemků). Shodně nebyl schopen vysvětlit, jaká zjištění učinil z některých jím výslovně uvedených podkladů pro vypracování posudku, např. restitučního spisu č. 631/91 Krajského pozemkového úřadu v Mělníku (nevydané

pozemky žalobkyně se nacházely na území Prahy, nikoliv na území Středočeského kraje a žalobkyni, shodně jako soudu, nebylo zjevné, jakých osob se znalce citovaný restituční spis týká a co má společného s nároky žalobkyně, tedy jaké skutečnosti pro svůj znalecký posudek z něho zjistit).

12. Znalec dále uvedl, že se nejprve zaměřil na to, zda výměry pozemků oceněný v posudku prof. Heralové souhlasí se skutečností. To měl učinit tak, že nahlédl do pozemkových knih, zda výměry uvedené v pozemkových knihách souhlasí s výměrami nevydaných parcel. Jakým způsobem to provedl, nebyl schopen specifikovat. Výslovně uvedl, že neměl k dispozici srovnávací identifikaci parcel (původních PK a nevydaných pozemků parc.č.) ani si ji nevyžádal. Uvedl, že měl za to, že snad viděl v nějakém restitučním spise soupis parcel a výměr, ale neví jaký, jakých parcel se týkal, do přílohy posudku žádný soupis nepřiložil.

Pokud bylo v parcelním protokolu pozemkových knih škrtnuto, tj. byla upravována velikost původních PK parcel, znalec nezjišťoval k jakému datu se tak stalo ani na základě jaké skutečnosti. Uvedl, že má za to, že stav v parcelním protokolu odpovídá stavu z roku 1947, a pokud došlo do doby přechodu pozemků na stát k nějaké změně, neví, zda by se v tomto protokolu projevila.

Výsledkem jeho šetření (z blíže nezjištěných podkladů) měl být závěr, že výměry uvedené prof. Heralovou jsou v pořádku až na dvě výjimky. Pokud však zjistil rozdíly, neučinil součástí svého posudku žádnou přílohu, z níž tyto rozdíly zjistil, s výjimkou parcelních protokolů pozemkových knih, když však sám připustil, že z této listiny nelze ověřit, v jakém rozsahu pozemky byly odňaty a následně vydány či naopak nevydány. Následně upřesnil, že výměru vydaných a nevydaných pozemků ověřil pouze příkladmo na třech jím vybraných pozemcích, kdy pracoval s mapovými podklady zpracovanými prof. Heralovou v jejím znaleckém posudku. Ke zjištění jejich výměry užil jinou metodou než prof. Heralová, že zákresů v mapách vypočetl plochu původní parcely, nevydané parcely a plochu realizovaných staveb. K dotazu, zda by tímto postupem zjistil, pokud by mapové podklady zpracované prof. Heralovou byly vadné, uvedl, že nikoliv.

Rovněž znalec uvedl, že si není vědom rozdílu mezi mapami původního pozemkového katastru a současného katastru nemovitostí, ani problémů při vzájemném převodu těchto map. Měl za to, že postačující pro jeho práci je vyhledání terénních markant a na základě nich je již schopen určit, kde se nacházela odňatá parcela původních PK a kde se nachází nevydané pozemkové parcely.

13. K otázce určení charakteru nevydaných částí pozemků v době jejich přechodu na stát uvedl, že postupně uvažoval tři parametry. Prvním z nich bylo, zda nějaký pozemek nebyl zastavěn již v době svého převodu na stát, když talový žádný nedohledal. Následně připustil, že část pozemků zastavěna byla, a to zejména komunikacemi. Ty pak ocenil jako pozemky stavební. Druhým parametrem bylo zjištění, zda přímo v rozhodnutí, na základě něhož přecházel pozemek na stát, byl jako účel přechodu uveden záměr výstavby konkrétních staveb, přičemž ani takový případ nezaznamenal. Posledním kritériem bylo, zda z nějaké dokumentace vyplývá, že pozemek byl v době odnětí určen k zastavění, čímž měl na mysli zejména příslušné územní plány či konkrétní stavební povolení či územní rozhodnutí. Uvedl, že s ohledem na skutečnost, že pozemky přecházely na stát v letech 1960 až 1962, přecházely v době, kdy podle znalce neexistovala žádná platná územně plánovací dokumentace. Z leteckých snímků lokality zjišťoval, zda došlo k zastavění pozemků po jejich přechodu na stát. Na základě leteckých snímků dospěl k závěru, že ve většině docházelo k zástavbě až po roce 1971, tj. po té, kdy byl přijat nový územní plán. Pokud na původních pozemcích zaznamenal z leteckých snímků stavbu, snažil se získat dokumentaci, rozhodnutí, na základě nichž k výstavbě došlo. Byl-li znalec dotazován, kde a jak se dokumentaci pokusil získat, uvedl, že navštívil archiv stavebního úřadu pro Prahu 5, avšak nevěděl, kde se tento nachází. Následně uvedl, že učinil na archiv dotaz, avšak nevěděl, zda se

dotazoval na pozemky původního parcelního katastru, tj. pod jejich původním číslem, nebo již na pozemky katastru nemovitostí. Připustil, že lze očekávat, že archiv stavebního úřadu nebude schopen dohledat záznamy podle čísel původního parcelního katastru. Dotazy či odpovědi směřující na archiv stavebního úřadu nejsou součástí posudku.

14. Znalec rovněž uvedl, že při stanovení charakteru nevydaných pozemků se podpůrně opíral o dřívější územně plánovací dokumentaci. Ve svém posudku akcentuje nový Směrný plán z roku 1948. Důvod jeho užití však nebyl schopen při jednání soudu objasnit. Při jednání soudu připustil, že uvedený plán nebyl nikdy přijat, nebyl ani rozpracován v potřebné podrobnosti, aby bylo možné blíže určit účelové určení jednotlivých pozemků. Shodně nebyl schopen určit, ani v jaké fázi bylo jeho projednávání. Zda s jeho obsahem byla seznámena odborná či laická veřejnost, zda návrh vešel v obecnou známost, přesto uzavřel, že zpracováním tohoto směrného plánu došlo k opuštění záměru rozvoje Prahy, tak jak vyplýval z regulačních a zastavovacích plánů státní regulační komise z 30-tých let. Při jednání soudu následně uvedl, že fakticky s plány z 30-tých let pracoval, byť je neuvedl ani mezi podklady posudku a jejich užití v písemném posudku výslovně odmítl. V další části svého přednesu při jednání soudu uvedl, že z uvedených plánů neučinil žádná zjištění potřebná pro jeho znalecké závěry, a to přesto, že byl-li podrobněji dotazovaná na svá zjištění, sám odkazoval na svoji práci s uvedenými plány z 30-tých let.
15. Znalec uvedl, že konkrétně při určování charakteru nevydaných pozemků postupoval tak, že když zjistil z leteckých snímků konkrétní stavbu, porovnal ji (její účel či charakter) s plány z 30-tých let, a pokud účel či charakter této stavby odpovídal původním plánům, měl zastavěnou část pozemku za pozemek stavební, pokud šlo o charakterově jinou výstavbu, měl za to, že pozemek neměl v době svého přechodu na stát stavební charakter a získal ho až po svém přechodu na základě nové územně plánovací dokumentace přijaté po roce 1970.

Výjimkou byly stavby, u nichž obdržel rozhodnutí stavebního úřadu, z nichž šlo na stavební charakter pozemku přímo usuzovat.

Dále před soudem uvedl, že má za to, že i pokud byla na nevydaných pozemcích po jejich přechodu na stát realizována bytová výstavba (s níž počítal původní regulační a zastavovací plán státní regulační komise), nemohl mít pozemek v době svého přechodu na stát stavební charakter, neboť návrhy územních plánů z let 1948 a 1964 a 1971 s bytovou výstavbou v dané lokalitě neuvažovaly (počítaly pro dotčené území převážně s charakterem zeleně). Znalec měl, s odkazem na návrh územního plánu z roku 1948, za to, že došlo ke změně charakteru pozemků stanoveného schválenými regulačními a zastavovacími plány státní regulační komise z 30-tých let na pozemky opět čistě zemědělské. Výjimkou tvořily pozemky, které byly fakticky zastavěny v době svého přechodu na stát nebo k nimž byla výstavba povolena individuálním rozhodnutím.

Měl-li se znalec vyjádřit k závaznosti územně plánovací dokumentace na území Hl. m. Prahy uvedl, že má za to, že dokumentace Státní regulační komise byla platná řádově do roku 1945 či 1948, následně upřesnil, že snad do roku 1958 či 1959. Po té dle znalce neexistovala žádná územně plánovací dokumentace a to až do roku 1974. K dotazu na základě jakých skutečností docházelo k výstavbě v období mezi rokem 1958, až 1974 uvedl, že má za to, že v dotčeném území žádná výstavba neprobíhala. Přesto znalec ve znaleckém posudku a jeho dodatku pracuje s konkrétními stavebními rozhodnutími, jimiž bylo dotčeno zájmové území v období od roku 1960 do roku 1973.

16. Závěrem znalec při jednání soudu konstatoval, že není schopen reagovat na podrobné otázky žalobkyně týkající se určení charakteru nevydaných pozemků, a že má za to, že se ve většině při stanovení charakteru nevydaných pozemků s prof. Heralovou shoduje, a že celková výměra nevydaných pozemků stavebního charakteru je u obou obdobná.

K tomu soud uvádí, že uvedené tvrzení znalce neodpovídá realitě, když hodnota nevydaných stavebních pozemků před uplatněním srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky stanovená prof. Heralovou činila téměř 62 903 500 Kč a v případě znalce ing. Pelce cca 12 786 000 Kč při shodné jednotkové ceně 250 Kč za 1 m² nevydaného pozemku, tedy téměř pětinasobný rozdíl.

17. Dále se znalec ing. Pelc věnoval otázce uplatnitelnosti srážek z ceny stavebních pozemků dle přílohy č. 7 k vyhlášce č. 182/1998 Sb. ve znění vyhl. 316/1990 Sb. Uvedl, že aplikovatelnost srážek posuzoval u všech pozemků, jež určil jako pozemky stavební. Byl-li žalobkyní dotazován, zda je mu známo, pro jaké pozemky byla citovaná vyhláška vydána, resp. zda může její aplikace mít nějaké limity, uvedl, že má za to, že vyhláška žádné limity ani omezení pro oceňování nestanovila. Měl za to, že vyhlášku včetně srážek je možné aplikovat na veškeré zastavěné pozemky včetně komunikací, průmyslových areálů a hřišť.
18. Pokud jde o konkrétní aplikaci srážek, uvedl, znalec, že u žádného z pozemků neaplikoval srážku podle bodu 1 a 2 přílohy č. 7 vyhlášky, tj. za stavební nesrostlost pozemku s obcí, či že by k pozemkům byl přístup po nezpevněné komunikaci.
19. Pokud jde o srážku pod bodem 3 přílohy č. 7 vyhlášky znalec uvedl, že ji aplikoval všude tam, kde se nenacházel vodovod od hranice pozemku do vzdálenosti 200 m. Tuto vzdálenost zvolil znalec dle své vlastní úvahy s odkazem na srážku pod bodem 5 (dostupnost rozvodu elektřiny), když měl za to, že tam uvedenou vzdálenost je namíste vztáhnout nejen k dostupnosti rozvodu elektřiny, ale i k vedení veřejného vodovodu a kanalizace. Znalec měl za to, že pozemky u nichž uplatnil srážku, zakreslil do plánů poskytnutých Pražskými vodovody a kanalizacemi se zákřesem vodovodní sítě. Ve znaleckém posudku však tato příloha není obsažena, resp. v příloze č. 20 nejsou jednotlivé zakreslené parcely identifikovány a není tak z přílohy možné jednoznačně ověřit umístění původních parcel (včetně parcel u nichž znalec srážku aplikoval PK 4748, PK 4732, PK 4733 a PK 4734), ve vztahu k vodovodnímu řádu. Zároveň pokud byl pak znalec dotazován, jakým způsobem určil polohu původních pozemkových parcel v době jejich přechodu na stát ve vztahu k vodovodní sítě, uvedl, že to určoval dle průběhu v té době existujících komunikací, neumí zároveň určit přesnost, s níž se mu podařilo určit hranice původních pozemků ve vztahu k vedení vodovodní sítě.
20. Srážku podle bodu 4 přílohy č. 7 vyhlášky znalec aplikoval všude tam, kde aplikoval srážku dle bodu 3, neboť měl za to, že není-li v dosahu pozemku vodovod, nebyla v místě ani kanalizace, neboť měl za to, že ta se vždy budovala později než vodovod. Jde však výlučně o jeho úvahu, neboť historické podklady ke kanalizační síti již nemá správní organizace k dispozici.
21. Srážku podle bodu 5 přílohy č. 7 vyhlášky znalec neaplikoval, neboť nezjistil, že by některý z pozemků nebylo možné napojit na rozvod elektřiny, nebo že by se tento nacházel ve vzdálenosti delší než 200 m od zdroje. Rovněž neaplikoval srážky pod bodem 7 za negativní účinky okolí a srážku pod bodem 10 přílohy č. 7 vyhlášky v důsledku omezení využívání pozemků např. v důsledku zásahu ochranného pásma.
22. Pokud jde o srážku pod bodem 6 přílohy č. 7 vyhlášky, tedy nepříznivé docházkové vzdálenosti od pozemku náležejícího k rodinnému domku nebo určeného k výstavbě rodinného domku - více než 1,5 km (neuvažuje se, je-li v místě městská doprava) není-li v místě obchod s potravinami, není-li v místě národní výbor a není-li v místě základní škola (I. stupeň), uplatnil srážku za vzdálenost pozemku k národnímu výboru, který se nacházel na nám. 14. října, tedy ve vzdálenosti delší než 1,5 km od původních pozemků, přičemž existenci městské dopravy výslovně nezohlednil, byť před soudem uvedl, že si je vědom, že v dané době nejméně po Plzeňské ulici jezdila tramvajová linka č. 9.

23. Ke srážce uvedené v bodě 8 přílohy č.7 – svažitý pozemek orientovaný na SV, S, SZ vyhlášky znalec uvedl, že z mapových podkladů z roku 1940 či 1945, které obsahují výškopis Prahy včetně vrstevnic odvozoval jednak orientaci původních pozemku - tedy zda jsou orientovány vůči nepříznivým světovým stranám uvedeným v přílohách a pokud ano, tak posuzoval, zda je možné pozemky považovat za svažité. Pro sebe si určil svažitost vyšší než 15%. Svažitost pozemku měl zjistit výpočtem, avšak tento výpočet ani podklad pro výpočet v posudku obsažen není. Ke zvolené hranici sklonu uvedl, že si ji určil sám, za situace, kdy oceňovací předpis sám odpověď nedává. Byl-li konfrontován žalobkyní s odbornou publikací prof. Bradáče, který uváděl, že za svažitý se považuje pozemek se sklonem více než 25%, znalec uvedl, že tuto publikaci zná, ale on zvolil 15%.
24. Ke srážce pod bodem 9 přílohy č. 7 vyhlášky – ztížené základové podmínky pro svažitost pozemku uvedl, že tuto srážku aplikoval u všech pozemků, u nichž zjistil sklon vyšší než 15%, a to v jakékoliv jeho části, a to i bez ohledu na to, zda nevydá část původního pozemku rovněž měla sklon vyšší než 15%. Ani k aplikaci srážek dle tohoto bodu znalec do posudku nevčlenil výpočty a podklady z nichž vycházel.
25. Znalec ing. Pavel Pelc setrval na závěrech svého znaleckého posudku č. 669/2020 ze dne 16.12.2020 ve znění jeho dodatku č. 1 ze dne 5.8.2021, tedy na závěru, že hodnota restitučního nároku žalobkyně činí 1 015 545 Kč.
26. Soudu byl rovněž předložen protokol z ústního jednání před Obvodním soudem pro prahu 9, sp.zn. 98 C 162/2019 ze dne 15.11.2021 (*čl. 987*). Obsahem protokolu byl výslech znalce ing. Pavla Pelce k obsahu shodného znaleckého posudku jako před soudem zdejší, když i z obsahu tohoto protokolu se podává nepřesvědčivost znalce o jeho závěrech, nedostatečné zpracování podkladů pro znalecký posudek, nepřezkoumatelnost závěrů znalce ve vztahu k podkladům znaleckého posudku a nekonzistentnost a zmatenost v odpovědích.
27. Žalobkyně v řízení předložila ocenění svého restitučního nároku provedené **znalkyní prof. ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, PhD. znaleckým posudkem č. 529/24/2019 ze dne 21.10.2019** z něhož soud vycházel při vydání částečného rozsudku. Pokud jde o obsah a závěry znalkyně odkazuje soud na částečný rozsudek, zejména pak odstavec 6.
28. Žalobkyní byl dále předložen dodatek č. 1 ze dne 21.9.2020 k citovanému znaleckému posudku, jímž znalkyně upravila výši ocenění restitučního nároku, a to v návaznosti na snížení výměry nevydané části pozemkové parcely PK 5 v k.ú. Košíře (srovnej odstavec 6 tohoto rozsudku), čímž došlo k poměrnému snížení ocenění nároku žalobkyně **na 5 158 942 Kč**.
29. Žalobkyně dále soudu předložila písemné vyjádření znalkyně prof. Heralové ke znaleckému posudku ing. Pavla Pelce zpracované pro Okresní soud v Olomouci ze dne 25.9.2021 ve věci vedené pod sp.zn. 24 C 46/2020 (*čl. 971*) a vyjádření zpracované pro Obvodní soud pro Prahu 9 ze dne 13.7.2022 ve věci vedené pod sp.zn. 98 C162/2019 (*čl. 1466*). V uvedených vyjádřeních se znalkyně konzistentně vypořádala s námitkami ing. Pelce k jejímu znaleckému posudku, zejména k použití územně plánovací dokumentace. Znalce rovněž oponuje ing. Pelcovi, pokud se týká určení, které odňaté a nevydané pozemky měly již v době svého přechodu na stát stavební charakter, když u jednotlivých pozemků výslovně uvádí i individuální právní akty, na základě nichž bylo u jednotlivých pozemků rozhodnuto o jejich zastavitelnosti a ing. Pelc je v rozporu s těmito individuálními správními akty nezaražuje k ocenění jako pozemky stavební.

Znalkyně se rovněž podrobně vypořádala i z aplikací srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Zejména důvodu, proč není namístě aplikovat srážky vztahující se zejména k rodinnému bydlení (pochozí vzdálenost ke škole, stavební nesroslost území, ale i kanalizace) k pozemkům určeným k zástavbě průmyslovými areály, komunikacemi, ale i sportovišti. Zda je na kanalizaci napojitelná

komunikace, je bezpochyby nepodstatné, shodně jako zda pochozí vzdálenost průmyslového areálu od I. stupně základní školy je do 1,5 km. Znalkyně se podrobně vyjádřila i k aplikovatelnosti jednotlivých srážek v poměrech dotčených pozemků v kat. úz. Smíchov a Košíře. Obdobně se znalkyně vypořádala s námitkami ing. Pelce a aplikovatelností srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky i v dodatcích ke svým znaleckým posudkům týkajících se shodné lokality, avšak jiných účastníků (*čl. 976 či čl. 1450*).

30. Pokud jde o skutkový stav osvědčující charakter nevydaných pozemků, soud odkazuje na částečný rozsudek, zejména odstavec 3. až 5., a odstavce 7., 8., 17. a 18. Rovněž odkazuje na mezi účastníky nesporné zjištění o rozsahu existence účinné územně plánovací dokumentace, tak jak je uvedeno v závěru odstavce 3. částečného rozsudku a na zprávu IROP popsanou v odstavci 8 částečného rozsudku.
31. Nad zjištění učiněná soudem v částečném rozsudku ohledně charakteru nevydaných pozemků učinil soud v pokračujícím řízení ještě následující skutková zjištění, když uvedené listiny reagují na závěry znaleckého posudku ing. Pavla Pelce. Rozhodnutím Odboru výstavby města Národního výboru hl.m. Prahy, čj. Výst/11-14791/196 ze dne 15.11.1960 bylo vydáno územní rozhodnutí za účelem výstavby transformovny Praha – západ na pozemku PK 4748 – mezi ulicemi V Úvalu, Pod Kotlářkou a Podbělohorskou s orientačním nákladem 19 mil. Kč, tj. ještě před přechodem pozemkové parcely na stát (*čl. 735*).
32. Ze sdělení odboru výstavby Městské části Praha 5 ze dne 16.10.2020 čj. MCO5 188466/2020 má soud za prokázané, že hřiště na pozemku parc.č. 4746/1 v kat. úz. Smíchov bylo povoleno ještě před rokem 1959, tj. opět před přechodem vlastnického práva k pozemku na stát (*čl. 737*).
33. Z rozhodnutí odboru výstavby Obvodního národního výboru v Praze 4 – Smíchově ze dne 19.12.1973, čj. Výst.sm.p.4261-15205/73 Kt má soud za prokázané, že na parcele č. kat. 4261 a č.kat.4262 v kat.úz. Smíchov (*čl. 738*) byl umístěn kancelářský pavilon národního podniku Geofyzika, jehož odstranění bylo nařízeno uvedeným rozhodnutím, a to z důvodu, že objekty Ústředního ústavu geologického byly umístěny v Praha 5 – Hlubočepích, čímž zanikl původní záměr výstavby ústředí n.p. Geofyzika na pozemcích právních předchůdců žalobkyně a zároveň bylo rozhodnuto o jejich využití pro bytovou výstavbu sídliště Podbělohorská II.
34. K rozsahu uspokojení restitučního nároku žalobkyně ke dni rozhodnutí soudu má soud za prokázané, že nárok žalobkyně na poskytnutí náhrady za nevydané pozemky byl do rozhodnutí soudu ve věci samé uspokojen následujícím způsobem:

	hodnota v Kč
Poskytnuté náhrady v nabídkových řízeních:	13 436,72
poskytnuto na základě pravomocných rozhodnutí:	
OS v Mladé Boleslavi č.j. 20 C 99/2020-874 ze dne 26.11.2020 <i>čl. 853 (shodně s doložkou PM čl. 1181)</i> ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Praze čj. 27 Co 27/2021-1093 <i>čl. 860</i>	93 537,20
OS v Berouně čj. 18 C 13/2020-476 ze dne 3.11.2020	70 587,50
OS v Kolíně č.j. 20 C 27/2020-317 ze dne 1.2.2021 <i>čl. 867</i> a ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Praze na <i>čl. 873</i> a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR <i>na čl. 878</i>	314 139,10
OS v Chrudimi čj. 8 C 46/2020-794 ze dne 16.12.2021 <i>na čl. 952</i>	411 453,00

Shodu s prvopisem potvrzuje Tomáš Herout.

OS v Litoměřicích č.j. 20 C 72/2020-995 ze dne 22.11.2021 na čl. 943 resp. 1471 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 84 Co 72/2022 ze dne 22.6.2022 na čl. 1244 a 1481	633 101,60
nárok byl v nabídkovém řízení a pravomocnými rozhodnutími soudů uspokojen ve výši	1 536 255,12
nepravomocně přiznáno:	
OS v Olomouci sp.zn. 24 C 46/2020 na čl. 1188 Podáno odvolání ke Krajskému soudu v Ostravě, kde je vedeno pod sp.zn. 69 Co 176/2022	133 455,15
OS v Mladé Boleslavi č.j. 20 C 99/2020-1653 ze dne 5.4.2022 čl. 1245	160 340,00
<i>Výše uspokojeného nároku včetně nepravomocných rozhodnutí</i>	<i>1 830 050,27</i>

35. Pokud jde o žalobkyní požadované náhradní pozemky, po částečných zpětvzetích, jimž žalobkyně reagovala na průběh důkazní situace a osvědčení překážek vydání či nevhodnosti vydání ze strany žalované, včetně předběžného názoru soudu, se žalobkyně domáhala vydání těchto pozemků:

- pozemek parc.č. 168/1 v katastrálním území Cerhovice;
- pozemek parc.č. 1775 v katastrálním území Libomyšl;
- pozemek parc.č. 1803 v katastrálním území Libomyšl;
- pozemek parc.č. 897/13 v katastrálním území Osek u Hořovic;
- pozemek parc.č. 1761 v katastrálním území Žebrák;
- pozemek parc.č. 1388/3 v katastrálním území Lochovice;
- pozemek parc.č. 1399/1 v katastrálním území Lochovice.

Veškeré požadované pozemky jsou ve vlastnictví žalované (viz. příslušné částečné výpisy z LV k jednotlivým pozemkům). Ohledně požadovaných náhradních pozemků soud učinil následující skutková zjištění.

36. V případě pozemkové parcely parc.č. 168/1 v kat.úz. Cerhovice účastníci neshledali překážku převodu, uvedený pozemek byl historicky i součástí veřejné nabídky na převod z vlastnictví státu. Uvedený pozemek je předmětem nájmu Zemědělského družstva Mořina (viz. *nájemní smlouva a její dodatky na čl. 507, 509 a 513*). Pozemek byl oceněn ing. D. Raškovou znaleckým posudkem číslo 3192/2017 (viz. čl. 498) částkou 25 183,60 Kč.

37. V případě pozemkové parcely parc.č. 1775 v kat.úz. Libomyšl účastníci neshledali překážku převodu, uvedený pozemek byl historicky i součástí veřejné nabídky na převod z vlastnictví státu. Uvedený pozemek je předmětem pachtu Zemědělského družstva Mořina (viz. *pachtovní smlouva a její dodatky na čl. 555 a 577*). Pozemek byl oceněn ing. D. Raškovou znaleckým posudkem číslo 3522/2019 (viz. čl. 543) částkou 51 875,40 Kč.

38. Pozemková parcela parc.č. 1803 v kat.úz. Libomyšl je předmětem pachtu Zemědělského družstva Mořina (viz. *pachtovní smlouva a její dodatky na čl. 555 a 577*). Pozemek byl oceněn ing. D. Raškovou znaleckým posudkem číslo 3522/2019 (viz. čl. 543) částkou 152 420,20 Kč. Z katastrální mapy ve spojení s ortofotomapou má soud za prokázané, že pozemek je součástí většího (zceleného) půdního celku a je zemědělsky obhospodařován (čl. 839).

Žalovaná namítala nevhodnost vydání uvedené parcely, a to z důvodu plánovaného vedení liniové stavby – vysokotlakého plynovodu. Záměr výstavby vysokotlakového plynovodu vyplývá ze

zprávy Městského úřadu obce Libomyšl (*viz. čl. 540 a 541*) včetně výňatku územního plánu (*na čl. 542 a 839*).

39. Pozemková parcela parc.č. 897/13 v kat.úz. Osek u Hořovic je předmětem pachtu p. Lukáše Turka (*viz. pachtovní smlouva na čl. 580*). Pozemek byl oceněn ing. Z. Tomíčkem znaleckým posudkem číslo 11159-319-2020 (*viz. čl. 694 a shodně na čl. 1070*) částkou 44 880,90 Kč. Z katastrální mapy ve spojení s ortofotomapou má soud za prokázané, že pozemek je součástí většího (zceleného) půdního celku a je zemědělsky obhospodařován (*čl. 848*). Překážka vydání pozemku dle vyjádření stavebního úřadu Městského úřadu Hořovice není dána (*viz. čl. 520*).

Žalovaná namítala nevhodnost vydání uvedené parcely, a to z důvodu vedení biokoridoru přes pozemek, tak jak vyplývá z územního plánu obce (*viz. čl. 848*). Pokud jde o biokoridor, žalobkyně v řízení uvedla, že je s jeho existencí srozuměna, a že jsou jí známa omezení z této skutečnosti plynoucí.

40. V případě pozemkové parcely parc.č. 1761 v kat.úz. Žebrák účastníci neshledali překážku převodu, uvedený pozemek byl historicky i součástí veřejné nabídky na převod z vlastnictví státu. Uvedený pozemek je předmětem pachtu Zemědělského družstva Mořina (*viz. pachtovní smlouva a její dodatky na čl. 555 a 572*). Dle sdělení stavebního úřadu Městského úřadu Žebrák se uvedený pozemek nachází mimo zastavitelné území obce (*viz. čl. 849*). Pozemek byl oceněn ing. D. Raškovou znaleckým posudkem číslo 3219/2017 (*viz. čl. 586*) částkou 175 758,90 Kč.

41. Pozemková parcela parc.č. 1388/3 v kat.úz. Lochovice byla oddělena z původní parcely parc.č. 1388/3, čímž odpadla původně namítaná překážka vydání spočívající v jejím zastavění chodníky a infrastrukturou obce. Pozemková parcela byla ve své původní rozloze oceněna znalcem ing. Burešem znaleckým posudkem č. 694-124/2018 (*viz. čl. 141*). Po oddělení parcely učinili účastníci nesporným, že uvedený posudek je použitelný i pro potřeby ocenění současné parcely parc.č. 1388/3 a učinili nesporným, že její hodnota v souladu se znaleckým posudkem činí 4 980,95 Kč.

Žalovaná namítala překážku vydání spočívající ve skutečnosti, že pozemek je územním plánem zařazen mezi veřejnou zeleň, tedy že uvedený pozemek nemůže sloužit k zemědělskému obhospodařování.

Z územního plánu obce (*na čl. 841*) ve spojení s textovou částí územního plánu obce Lochovice (*na čl. 1148*) má soud za prokázané, že pozemek je zařazen do plochy ZO – plochy sídlení zeleně – ochranná a izolační zeleň a plochy NSp – plochy smíšené nezastavěného území – přírodní krajinná zeleň. V textové části územního plánu je plocha ZO charakterizována jako plocha pro zajištění ploch zeleně přírodě blízkého charakteru, které se nachází v zastavěném území a mají ochranou a izolační funkci. Plocha NSp je charakterizována jako nezastavěné území s přírodní krajinnou zelení, s využitím pro extenzivně využívané sady a zahrady, pozemky s travním krytem, břehové porosty či ochrannou zeleň.

Při místním šetření bylo zjištěno, že uvedená pozemková parcela parc. č. 1388/3 v Lochovicích je pozemek nacházející se nad nově zbudovaným chodníkem a je ukončena rohem nově zbudovaného domu, který se nad ním nachází. Jde o částečně svažité pozemek dnes pokrytý pouze trávou, zeleň, která se na něm nachází, je náletového charakteru, nejeví se jako cíleně vysázená. Na pozemku se nachází pravděpodobně i stožár veřejného osvětlení při hraně chodníku. V horní části pozemku jsou natlučené dřevěné kolíky vymezující hranu dotčeného pozemku, která skutečně těsně sousedí s pravou spodní hranou nově vystavěného domu (*viz. fotografie čl. 1216*). Na základě provedeného místního šetření žalobkyně soudu doložila své prohlášení, že si je vědoma omezení vyplývající z územního plánu, tedy, že je srozuměna s tím, že pozemky lze obhospodařovat výlučně v souladu s tímto plánem, a že je třeba zachovat veřejný

přístup na pozemky. Má za to, že pozemky i za těchto omezení mají hospodářský význam a výslovně je připravena zajistit jejich údržbu včetně občasného pokosu (*viz. čl. 1243*).

42. Pozemková parcela parc.č. 1399/1 v kat.ú. Lochovice byla oceněna znalcem ing. Burešem znaleckým posudkem č. 694-124/2018 (*viz. čl. 141*) částkou 18 348,10 Kč. Pozemek je předmětem nájmu Hlavního města Prahy pro potřeby klientů Domova pro osoby se zdravotním postižením, jehož je hlavní město zřizovatelem.

Žalovaná spolu s vedlejší účastnicí (hl.m. Prahou) namítaly nevhodnost pozemku k vydání, neboť měly za to, že pozemek tvoří funkční celek s areálem Domova pro osoby se zdravotním postižením, je využíván klienty tohoto domova zejména k pracovním terapeutickým a rekreačním činnostem (kosení trávy, údržba zeleně na pozemku, či pro hry např. fotbal). Zároveň poukázaly na územní plán obce Lochovice, kdy pozemek je určen jako veřejná zeleň a tedy není možné ho hospodářsky obhospodařovat a jeho vydáním by tak byl popřen jeden z účelů zákona o půdě, vrátit půdu osobám, které na ní hospodařili za účelem jejího dalšího obhospodařování. Rovněž namítaly nevhodnost vydání z důvodu zamýšleného či již existujícího vedení splaškové kanalizace (*viz. smlouva o smlouvě budoucí z 30.10.2019 na čl. 128*).

Při místním šetření bylo zjištěno, že pozemek je v současné době veřejnou zelení ohraničenou z jedné strany veřejnou komunikací vedoucí k Domovu pro osoby se zdravotním postižením, při okraji přístupové cesty se nachází stromy (stromořadí), z druhé strany je vymezena zelení nacházející se na břehu vodoteče sloužící zejména k odvodu srážkové vody. Samotný Domov pro osoby se zdravotním postižením (dále i jako „Domov“) je rozlehlý areál s několika samostatnými budovami a pavilony, zahradou resp. okrasným parkem, užitkovou zahradou a potřebnými hospodářskými objekty (*viz. letecké a panoramatické snímky areálu Domova a webové stránky Domova*). Celý areál je oplocen. Pozemek parc.č. 1399/1 není součástí oploceného areálu a nachází se za přístupovou komunikací.

Původně pozemková parcela parc.č. 1399/1 zahrnovala i přístupovou panelovou cestu pro Integrovaný záchranný sbor, těžkou techniku, stravování, případně popeláře. Ta byla později zpevněna do řádné komunikace, vyasfaltována a od pozemku oddělena. Severní a západní hranici pozemku parc.č. 1399/1 nelze v terénu s jistotou určit. Za vodotečí jsou patrné betonové skruže, které slouží jako čistící vstupy do splaškové kanalizace obce Netolice. Tyto skruže se pravděpodobně nachází jak na dotčeném pozemku, tak i zcela mimo dotčený pozemek. Pod pozemkem za vodotečí může být vedena i část splaškové kanalizace. Dle ředitele Domova (který se místního šetření účastnil mimo jiné za účelem případného zpřístupnění pozemku parc.č. 1401 nacházejícího ze oplocení domova, jež následně přestal být předmětem řízení) je pod pozemkem vedeno plynovodní potrubí a na pozemku vázne příslušné věcné břemeno. Na části pozemku případně může být v jeho severní části vedena i příslušná splašková vodoteč. Ředitel domova zároveň připomněl, že přes uvedenou zelenou plochu je veden funkční biokoridor, který spojuje dva lesy okolo obce Lochovice, za účelem volného průchodu zvířete.

Dle ředitele domova pozemek v současné době slouží zejména k akvizičním pobytům klientů, k drobným sportovním činnostem, pro sekání trávy apod. V případě vyhlídky vodoteče s klienty odstraňovali i následky, tedy čistili pozemek od naplavenin apod.

Z rozsudku zdejšího soudu sp.zn. 10 C 176/2017 (*čl. 136*) soud zjistil, že v uvedeném řízení nebyl pozemek vydán, neboť přes něj vedla jediná přístupová komunikace pro záchranné a bezpečnostní složky do Domova, zároveň sloužil jako parkoviště pro potřeby Domova. V současné době je již zbudována nová přístupová cesta včetně parkoviště a tyto jsou odděleny na samostatné pozemky. Tedy současná parcela parc.č. 1399/1 již uvedenými závadami netrpí.

Z územního plánu obce (na čl. 842) ve spojení s textovou částí územního plánu obce Lochovice (na čl. 1148) má soud za prokázané, že pozemek je zařazen do plochy NSp – plochy smíšené nezastavěného území – přírodní krajinná zeleň. V textové části územního plánu je plocha NSp charakterizována jako nezastavěné území s přírodní krajinnou zelení, s využitím pro extenzivně využívané sady a zahrady, pozemky s travním krytem, louky v nivách vodních toků, břehové porosty či ochranná zeleň. Pozemek je rovněž územním plánem určen jako součást biokoridoru.

Ze srovnávací identifikace parcel má soud za prokázané, že současný pozemek parc.č. 1399/1 vznikl z pozemkové parcely PK 416, která byla evidována v knihovně vložce č. 45 pozemkových knih (viz. čl. 1232). Z kopie pozemkové knihy – soupisu pozemkových parcel (viz. čl. 1230) ve spojení s knihovně vložkou č. 45 pro kat.ú. Lochovice (viz. čl. 1233) má soud prokázané, že v uvedené vložce byla mimo jiné evidována parcela parc.č. 416 louka jako součást pozemků náležejících k domu čp. 45 v Lochovicích. Uvedená parcela (spolu s dalšími tam uvedenými byla v roce 1937 převedena do vlastnictví „Zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků (Jedličkův ústav pro zmrzačené) v Praze, následně pak bylo vlastnické právo převedeno ve prospěch Československého státu - zdravotní správy – zast. Dětskou fakultní nemocnicí ÚVN Hl. m. Prahy v Praze a v roce 1961 pod správu národního výboru hl.m. Prahy, na Ústav sociální péče Hl.m. Prahy – Jedličkův ústav pro tělesně ..).

Právní posouzení věci soudem

43. Při vydání konečného rozhodnutí soud aplikoval shodnou právní úpravu jako při vydání částečného rozsudku čj. 18 C 13/2020-476 ze dne 3.11.2020.
44. Při právním posouzení věci soud vycházel z ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě), dle něhož je oprávněnou osobou státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. Podle § 4 odst. 2 písm. c) téhož zákona platí, že zemřela-li osoba, jejíž nemovitost přešla v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem. Podle § 6 odst. 1 písm. k) budou oprávněným osobám vydány nemovitosti, které přešly na stát nebo na jinou právnickou osobu v důsledku kupní smlouvy uzavřené v tísní za nápadně nevýhodných podmínek.
45. Podle § 11 odst. 1, písm. c) zákona o půdě pozemky nelze vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, nebo dočasnou, nebo jednoduchou, nebo drobnou, anebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zahájením stavby se rozumí datum skutečného zahájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zahájena do dvou let od vydání stavebního povolení.
46. Podle § 11a odst. 1 oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto

zákona považují za oprávněné osoby. Podle § 11a odst. 2 sestavuje veřejné nabídky pozemkový úřad, a to jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace.

Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů. Podle ustanovení § 11a odst. 13) 1. a 3. věta zákona ve znění účinném ke dni podání žaloby.

Cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11. Podle ustanovení § 14 odst. 1, 2. věta zákona oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.

47. Podle § 16 odst. 1 písm. a) téhož zákona za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout jiný pozemek, náleží peněžitá náhrada ve výši ceny odňatého pozemku stanovené podle § 28a, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 14 odst. 9). Náhradu poskytne pozemkový úřad do tří let po převzetí písemné výzvy oprávněné osobě nebo jejímu dědici. Podle § 30 zákona se pro postup podle části druhé tohoto zákona za majetek uvedený v § 1 odst. 1 považuje i majetek, který byl v době odnětí vlastnického práva k těmto účelům užíván.
48. Dále soud vycházel z ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, podle kterého platí, že podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět:
- a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,
 - b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků:
 1. převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2,
 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo
 4. již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,
 - c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření,
 - d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu, e)
 - f) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
 - f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků,

g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.

49. Podle § 28a zákona o půdě, platí, že pokud tento zákon nestaví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. července 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1998 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.

Oprávněná osoba

50. V řízení bylo prokázáno a mezi účastníky není sporu, že žalobkyně je osobou oprávněnou ve smyslu § 4 zákona o půdě, a proto jí svědčí nárok na vydání náhradních pozemků za pozemky, které jí nebyly vydány z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě.

Žalobkyně je právní nástupkyní původně oprávněných osob Ing. Viléma Nessela v rozsahu podílu 1/36 a JUC Eduarda Nessela v rozsahu podílu 5/36 na nevydaných pozemkových parcelách, a to na základě 32 rozhodnutí o nevydání částí pozemkových parcel v katastrálním území Smíchov a Košíře uvedená ve výroku I. bod 3) rozsudku vydaných do doby rozhodnutí soudu žalovanou. Spoluvlastnické podíly původních vlastníků přešly na stát ke dni 31.10.1960, ke dni 27.12.1961 a ke dni 5.1.1962.

Nárok žalobkyně však dosud nebyl zcela uspokojen, přestože nárok na vydání pozemků byl uplatněn v zákonem stanovené lhůtě. Žalobkyně včetně právních předchůdců se v letech 2006-2012 účastnila veřejných nabídek a opakovaně žalovanou vyzývala k vydání odpovídajících náhradních pozemků, neboť veřejná nabídka žalované nebyla dostatečná, přitom je soudům z úřední činnosti známo (z této i obdobných žalob, kde si vhodné pozemky vyhledali oprávněné osoby), že žalovaná vhodnými pozemky k uspokojení restitučních nároků disponovala, ale do veřejných nabídek jich, jak vyplývá z extrémní délky dosud neskončeného procesu restituce podle zákona o půdě, dostatečné množství nezařazovala.

Ocenění nároku

51. Restituční nárok žalobkyně vyplývá z rozhodnutí specifikovaných ve výroku I. bod 3) tohoto rozsudku. Oprávněné osoby mají přímo na základě zákona o půdě, ale i všech dalších právních předpisů, právo na to, aby žalovaná, jako orgán státu, postupovala v rámci své činnosti v souladu s právem a oceňovala nároky oprávněných osob správně, aniž by se toho musely oprávněné osoby jakkoli domáhat. Soudní judikatura je ustálena v závěru, že *v situaci, kdy pozemky byly v době přechodu na stát sice vedeny v evidenci jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě (v době prodeje existující územně plánovací dokumentace, vykoupení za účelem výstavby, bezprostřední realizace výstavby), je třeba pozemky ocenit jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.* (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2956/2014, sp. zn. 28 Cdo 444/2014 či sp. zn. 28 Cdo 837/2017).
52. Část nevydaných pozemků byla oceněna znaleckým posudkem prof. ing. Renáty Schneiderové Heraldové, Ph.D. jako pozemky stavební, neboť z provedených listinných důkazů vyplynulo, že dotčená lokalita byla určena k zástavbě a rozšíření tzv. Velké Prahy, a to již od 30-tých let 20. století, a že k zástavbě docházelo po přechodu pozemků na stát. Zároveň soud nemá pochybnost o tom, že k faktické zástavbě části nevydaných pozemků docházelo i s mnohaletým odstupem od přechodu pozemků na stát, a že končená podoba výstavby se v určitém rozsahu liší od regulačních zastavovacích plánů.

Ke znaleckému posudku prof. Heralové, jejímu postupu při stanovení charakteru odňatých pozemků ke dni jejich odnětí, aplikaci oceňovací vyhlášky, důvodů, pro něž znalkyně neaplikovala srážky dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky, shodně jako na právní závěry týkající se využití územně plánovací dokumentace z 30-tých let 20. století, tj. regulačních a zastavovacích plánů, včetně právního hodnocení závěrů znalkyně soud plně odkazuje na částečný rozsudek, zejména jeho odstavec 34 až 41.

53. Pokud žalovaná v dalším řízení předložila znalecký posudek ing. Pavla Pelce, jenž ocenil nevydané pozemky jako stavební v menším rozsahu než prof. Heralová a cenu stavebních pozemků následně upravil srážkami dle Přílohy č. 7 oceňovacího předpisu, soud se se závěry předloženého znaleckého posudku neztotožnil. S odkazem na odstavec 10-26 tohoto rozsudku soud uzavřel, že předložený posudek je nejen nepřesvědčivý, ale ve značné části nepřezkoumatelný. Problémem je již stanovení znaleckého úkolu, který plnil. V písemném vyhotovení uváděl, že úkolem bylo ocenění restitučního nároku žalobkyně, při jednání soudu výslovně uvedl, že měl zpracovat revizní posudek. Znalec nebyl při podání ústního posudku schopen osvětlit, z jakých podkladů při vypracování posudku vycházel, proč v podkladech má uvedeny listiny, jež nesouvisí s oceňovanými pozemky a nárokem žalobkyně, a proč naopak jiné, o nichž tvrdí, že podkladem byly, vůbec v podkladech uvedeny nejsou. Znalec opakovaně docházel k závěrům, pro něž však neměl v posudku příslušné ověřitelné podklady (např. v případě svažitosti pozemků, polohy původních pozemkových parcel od vodovodního řádu ...). Nelze rovněž přehlédnout, že znalec v písemném vyhotovení posudku opakovaně operuje s návrhem Směrného územního plánu z roku 1948, od něhož odvozuje charakter odňatých pozemků, resp. ztrátu stavebního charakteru pozemků, a to přesto, že uvedený plán nikdy nebyl přijat, sám znalec při jednání soudu uvedl, že plán nebyl dostatečně podrobně rozpracován a rovněž nebyl schopen uvést, jaké fázi byly práce na tomto plánu zataveny a zda byl vůbec projednáván odbornou veřejností a zda vešel v obecnou známost, tak aby mohl způsobit takovou změnu ve vnímání veřejnosti, spočívající v zániku stavebního charakteru pozemků (tj. pozemků určených k zastavění regulačními a zastavovacími plány z 30-tých let. Obdobně nelze přehlédnout ani skutečnost, že si znalec ve svých závěrech odporoval mezi písemným a ústním posudkem, tak i v průběhu podávání ústního posudku. Za velmi problematické soud rovněž považuje, že pokud znalec oceňuje nevydané pozemky původního pozemkového katastru, není mu znám rozdíl mezi mapovými podklady pozemkového katastru a následně katastru nemovitostí, neví nic o potřebě převodu mapových podkladů, bez nichž nemá možnost určit hranice původních odňatých parcel vůči současným pozemkovým parcelám, a má za dostatečné, když umístění původních pozemkových parcel do současných mapových podkladů umístí dle terénních markant. Jak od takto přibližného zakreslení původních pozemků do současných mapových podkladů pak zjistí, zda se ve vzdálenosti 200 od hranice pozemku nacházel zdroj elektrického proudu či vodovodní řád, není soudu zjevné.

Soud dále poukazuje na nekonzistentní závěry znalce např. v případě pozemku PK 4261, kdy výslovně uvádí, že na pozemku byl vybudován jeden dům, který však byl po přechodu pozemku na stát zbourán a další výstavba na pozemku proběhla až v 80-tých letech. Znalec i přes uvedené zařadil pozemek mezi pozemky nestavebního charakteru. To přesto, že je zjevné, že pozemek byl alespoň z části ke dni přechodu na stát zastavěn a měl tedy stavební charakter. Konkrétně stavbou pavilonu státního podniku Geofyzika, který byl po přechodu pozemku na stát zbourán, neboť zamýšlená výstavba celého areálu státního podniku byla přesunuta na území Hlubočep a na uvedeném pozemku bylo rozhodnuto o výstavbě bytových domů (viz. odstavec 33 tohoto rozsudku).

Soud se neztotožnil se závěry znalce ani, pokud šlo o aplikaci srážek dle Přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Ani v tomto případě znalec své závěry pro aplikaci srážek nebyl schopen konzistentně obhájit. Nebyl schopen osvětlit, proč když vyhláška rozlišovala pojmy „pozemek“ a „v místě“

jaký byl jejich význam a proč je má za synonyma. Shodně nebyl schopen osvětlit, proč pokud vyhláška pro určitý parametr stanovila, že je-li v místě veřejná doprava srážka se neuvažuje, srážku přesto aplikoval. Jakou úvahou byl veden, stanovil-li hranici aplikace svažítost pozemku právě na 15%, nebyl schopen objasnit. Stejně jako z posudku nelze dohledat, jak svažítost spočítal. Obdobně o ztížených základových podmínkách uvažoval tam, kdy byla alespoň část pozemku v uvedené svažítosti bez ohledu na to, zda ztíženými základovými podmínkami byla postižena právě nevydaná část pozemku (a to přesto že nevydané pozemky byly objektivně zastavěny stavbami).

54. Soud tak uzavřel, že posudek ing. Pavla Pelce je pro dané řízení nepoužitelný, přičemž zároveň nezpochybnil posudek prof. Heralové. Zároveň soud připomíná, že v řízení byly předloženy další individuální správní akty, které závěry znalkyně o stavebním charakteru nevydaných pozemků v době jejich přechodu na stát dokládají. Z uvedených důvodů soud rovněž zamítl návrh žalované na vypracování revizního znaleckého posudku na ocenění restitučního nároku žalobkyně.
55. **Nárok** žalobkyně na poskytnutí náhrady za nevydané pozemky na základě znaleckého posudku provedené prof. ing. Renáty Schneiderové Heralové, PhD. č. 529/24/2019 ze dne 21.10.2019 ve znění dodatku č. 1 ze dne 21.9.2020 **činí 5 158 942 Kč.**

Liknavý a svévolný postup

56. **Pokud** jde o liknavý a svévolný postup žalované při uspokojování nároku žalobkyně odkazuje soud rovněž na částečný rozsudek, zejména odstavec 42 až 44 rozsudku, když soud neshledal důvod pro změnu svých závěrů v částečném rozsudku uvedených.

Vhodnost požadovaných náhradních pozemků a překážky jejich vydání

57. Pokud se žalobkyně domáhala vydání pozemků parc.č. 168/1 v katastrálním území Cerhovice, parc.č. 1775 v katastrálním území Libomyšl, parc.č. 1761 v katastrálním území Žebrák soud shodně jako účastníci neshledal žádnou překážku vydání uvedených pozemků jako pozemků náhradních. Pokud byly uvedené pozemky předmětem nájmu, resp. pachtu, tato skutečnost vydání nebrání, mimo jiné i proto, že převodem vlastnického práva zůstávají stávající nájemní a pachtovní vztahy zachovány.
58. Pokud žalovaná namítala nemožnost vydání pozemku parc.č. 1803 v katastrálním území Libomyšl z důvodu vedení liniové stavby, vysokotlakého plynovodu, uzavřel soud, že ani tato okolnost vydání nebrání, a to s odkazem na ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 503/2013 Sb., o státním pozemkovém úřadu, kdy ze zákazu převodu jsou výslovně vyňaty pozemky, jež jsou již využity ke zřízení technické infrastruktury. V této souvislosti se soud zabýval i tím, zda vedení vysokotlakého plynovodu nezpůsobuje nevhodnost pozemku k vydání, a ani takovouto neshledal. Uvedený pozemek je součástí většího (zaceleného) půdního celku, který je intenzivně hospodářsky obhospodařován na základě pachtovní smlouvy, tedy existence vysokotlakého plynovodu vedeného pod pozemkem jeho obhospodařování nebrání. Soud tak má z uvedených důvodů uvedený pozemek za vhodný pro jeho vydání jako pozemku náhradního.
59. Obdobně překážku vydání ani nevhodnost pozemku pro vydání soud neshledal u pozemku parc.č. 897/13 v katastrálním území Osek U Hořovic. Žalovaná shledávala nevhodnost ve skutečnosti, že přes pozemek vede v souladu s územním plánem biokoridor. Vedení biokoridoru není zákonnou překážkou vydání ve smyslu ustanovení § 11 zákona č. 229/1991 Sb., ani § 6 zákona č. 503/2012 Sb. Uvedený pozemek je součástí většího (zaceleného) půdního celku, který

je intenzivně hospodářsky obhospodařován na základě pachtovní smlouvy, tedy existence biokoridoru vedeného přes pozemek jeho intenzivnímu obhospodařování nebrání. Soud tak má z uvedených důvodů uvedený pozemek za vhodný pro jeho vydání jako pozemku náhradního.

60. Překážku vydání soud neshledal ani u pozemku parc.č. 1388/3 v katastrálním území Lochovice. Je pravdou, že uvedený pozemek je územním plánem obce účelově zařazen mezi plochu ZO – plochy sídlení zeleně a bylo tedy na soudu, aby posoudil využití uvedeného pozemku pro zemědělské účely, tedy zda je možné pozemek považovat za vhodný k vydání či nikoliv. Při místním šetření bylo prokázáno, že uvedená parcela se nachází mezi rohem nově zbudovaného domu a chodníkem. Jde o široký pás, který v souladu s územním plánem má sloužit jako sídelní zeleň tj. izolační a ochranné pásmo mezi komunikací a nově zbudovanými domy. V současné době je pozemek zatravněn s náletovou neudržovanou zelení. Za situace, kdy žalobkyně výslovně uvedla, že si je vědoma omezení, spočívajících v omezení hospodářského využití pozemku, a je připravena uvedené respektovat. S ohledem na obsah textové části územního plánu může být pozemek obhospodařován jako louka, může zde být vysázen sad, může na něm být zřízena zahrada domu nově zbudovaného na hranicích pozemku..., zároveň územní plán necharakterizuje pozemek jako veřejný statek s povinností jeho volného užívání (např. park, ale výlučně jako pozemek s předem určeným způsobem využití – zeleň). Za popsané situace má soud za to, že ani povinnost vlastníka pozemku zachovat jeho využití pro výsadbu zeleně nebrání jeho vydání, je-li s tím oprávněná osoba seznámena a srozuměna.
61. Žalobkyně se dále domáhala vydání pozemku parc.č. 1399/1 v katastrálním území Lochovice. Uvedený pozemek je v současné době využíván pro potřeby Domova pro osoby se zdravotním postižením, a to na základě nájemní smlouvy uzavřené mezi žalovanou a Hl. m. Prahou. Uvedenou smlouvou bude žalobkyně i nadále vázána, tedy samotné využití pozemku po dobu účinnosti nájemní smlouvy nebude změněno. Vydání pozemku nebrání ani skutečnost, že je přes jeho část vedena technická infrastruktura – splašková kanalizace, vodoteč a plynovod (viz. odůvodnění odstavce 58 a 59 tohoto rozsudku).

Soud rovněž nepřisvědčil námitce žalované a vedlejší účastnice, že pozemek tvoří funkční celek s Domovem pro osoby se zdravotním postižením. Areál Domova je rozsáhlý soubor budov, pavilonu a pozemků pod společným oplocením. Uvedený pozemek se nachází mimo toto oplocení, mezi areálem Domova je umístěno parkoviště a přístupová komunikace k Domovu. Pozemek je sice využíván klienty Domova k akvizičním činnostem, avšak nikoliv proto, že by tyto nebylo možné vykonávat jinde. Jde o pozemek, který spolu s dalšími pozemky tvoří předmět nájmu Domova a jako o takový se Domov a jeho klienti o něj starají.

Rovněž tak v době rozhodnutí soudu již odpadl důvod, pro nějž nebyl pozemek vydán v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 10 C 176/2017, když část pozemku potřebné pro zbudování a vedení přístupové komunikace do areálu Domova byla oddělena.

Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že pozemek byl součástí půdního celku, který byl v roce 1937 získán pro potřebu tehdejšího Jedličkova ústavu pro zmrzačené. Uvedené nemovitosti, tak jak bylo osvědčeno pozemkovými knihami, přešly z ústavu na stát, který s ním dále hospodařil. Pokud Hl. m. Praha měla za to, že uvedený pozemek potřebuje pro potřeby Domova, nic jí nebránilo, aby si o převod pozemků od státu požádala, což se za 30 let nestalo.

Soud se rovněž neztotožnil s námitkou žalované a vedlejší účastnice, že vydání pozemku brání skutečnost, že je územním plánem zařazen do plochy NSp – tj. plochy smíšené nezastavěného území – přírodní krajinná zeleň. Z textové části územního plánu vyplynulo, že uvedený pozemek je možné využívat i k zemědělské činnosti, když může být využíván jako extenzivní sad, zahrada či i jako pozemek s travním krytem a louku v nivách vodního toku, tj. jako pozemek pro běžnou

zemědělskou činnost. Tedy jeho vydání nezpůsobí nemožnost jeho zemědělského obhospodařování, to vše za situace, že i nyní je pozemek využíván pouze jako zdroj sena pro koně a další zvířata chovaná klienty Domova. Z uvedeného soud uzavírá, že i v případě uvedeného pozemku neshledal překážku vydání.

62. Za situace, kdy má soud za prokázané, že:

Restituční nárok žalobkyně činí:	5 158 942,00 Kč
Byl uspokojen z veřejných nabídek ve výši:	13 436,72 Kč
rozhodnutím OS v Mladé Boleslavy byl pravomocně uspokojen v rozsahu	93 537,20 Kč
rozhodnutím OS v Berouně byl pravomocně uspokojen v rozsahu	70 587,50 Kč
rozhodnutím OS v Kolíně byl pravomocně uspokojen v rozsahu	314 139,10 Kč
rozhodnutím OS v Chrudimi byl pravomocně uspokojen v rozsahu	411 453,00 Kč
rozhodnutím OS v Litoměřicích byl pravomocně uspokojen v rozsahu	633 101,60 Kč
Zůstatek nároku činí	3 622 686,88 Kč

Vydaný pozemek	Hodnota dle znaleckého posudku
parc.č. 168/1 v katastrálním území Cerhovice	25 183,60 Kč
parc.č. 1775 v katastrálním území Libomyšl	51 875,40 Kč
parc.č. 1803 v katastrálním území Libomyšl	152 420,20 Kč
parc.č. 897/13 v katastrálním území Osek u Hořovic	44 880,90 Kč
parc.č. 1761 v katastrálním území Žebrák	175 758,90 Kč
parc.č. 1388/3 v katastrálním území Lochovice	4 980,95 Kč
parc.č. 1399/1 v katastrálním území Lochovice	18 348,10 Kč
Celkem	473 448,05 Kč

Je nevypořádaný restituční nárok žalobkyně v dostatečné výši, aby na jeho uspokojení byly převedeny veškeré jí požadované shora uvedené pozemky, u nichž soud neshledal překážku vydání, aniž by byl přečerpán.

Restituční nárok žalobkyně je dostatečně vysoký i pokud soud v jeho výši zohlední v době rozhodování soudu nepravomocná rozhodnutí o vydání náhradních pozemků, a to Okresního soudu v Olomouci sp.zn. 24 C 46/2020, jímž byly vydány pozemky v hodnotě 133 455,15 Kč a rozhodnutí Okresního soudu v Mladé Boleslavi čj. 20 C 99/2020-1653, jímž byly vydány pozemky v hodnotě 160 340 Kč, tj. pozemky v celkové hodnotě 293 795,15 Kč.

63. Pokud žalovaná namítala, že rozloha nevydané části parcely PK 4748 byla stanovena vadně, neshledal soud konečné vyřešení této otázky pro své rozhodnutí za potřebné. Předně soud uvádí, že s ohledem na probíhající řízení před správním soudem o zrušení rozhodnutí Státního pozemkového fondu pod čj. SPU 187027/2022 dne 28.6.2022, jímž bylo potvrzeno opravné usnesení Státního pozemkového fondu čj. 608/01 opr. ze dne 29.3.2022, v němž Městský soud

v Praze rozhodl v řízení vedeném pod sp.zn. 14 A 69/2022 o odkladném účinku žaloby, je stále platné původní restituční rozhodnutí žalované, resp. její právní předchůdkyně, o rozloze nevydaných částí původní parcely PK 4748, přičemž z uvedených rozhodnutí (resp. jejich výrokových částí obsahujícími i výměru nevydané části pozemku) soud ve smyslu ustanovení § 135 odst. 2 o.s.ř. vychází.

Pro úplnost soud ještě podotýká, že i pokud by ocenění restitučního nároku prof. Ing. Schneiderovou Heralovou, Ph.D., doznalo korekce v návaznosti na pravomocně provedenou opravu výměry nevydané části původní pozemkové parcely PK 4748 o částku 3 659 750 Kč, tedy v otázce výše restitučního nároku žalobkyně za tyto pozemky o 101 660 Kč, neměla by tato skutečnost vliv na závěr soudu, že vydáním předmětných pozemků žalobkyni nebude přečerpán její restituční nárok.

64. Ze všech uvedených důvodů tak soud uzavřel, že ke dni rozhodnutí soudu žalobkyni náleží restituční nárok ve výši 5 158 942,00 Kč, z čehož nevypořádaný restituční nárok činí 3 611 471,88 Kč, a i v případě zohlednění zatím nepravomocných rozhodnutí soudů a případné korekce odměny restitučního nároku s ohledem na výměru nevydané části pozemku PK 4748 (3 227 231,73 Kč), vydáním náhradních pozemků v celkové hodnotě 473 448,05 Kč nebude restituční nárok žalobkyně přečerpán. Soud tak nahradil souhlas žalované s uzavřením dohody o vydání náhradních pozemků, tak jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku.
65. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovanou rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 428 816,84 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“)
- a) z tarifní hodnoty ve výši 544 035,55 Kč (součet hodnoty všech náhradních pozemků vydaných částečným i konečným rozhodnutím soudu), a to do doby ukončení řízení o dovolání žalované sestávající z částky 10 500 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t. ze dne 19. 3. 2019, z částky 10 500 Kč za výzvu k plnění se základním skutkovým a právním rozbohem předcházející návrhu ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 19. 12. 2019, z částky 10 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 21. 2. 2020, z částky 10 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření žalobkyně k vyjádření žalované ze dne 18. 5. 2020) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 25. 6. 2020, z částky 10 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření žalobkyně k vyjádření žalované ze dne 3. 7. 2020) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 13. 7. 2020, z částky 10 500 Kč za účast při přípravě jednání dne 15.7.2020 dle § 11 odst. 2 písm. g) a. t. ze dne 15. 7. 2020, z částky 10 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (doplnění žaloby v koncentrační lhůtě) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 12. 8. 2020, z částky 10 500 Kč za účast na jednání soudu (vyjádření žalobkyně k vyjádření žalované ze dne 14. 8. 2020) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 17. 9. 2020, z částky 21 000 Kč (2 x 10 500 Kč) za účast na jednání soudu (od 9:00 do 12:15 hod) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 24. 9. 2020, z částky 21 000 Kč (2 x 10 500 Kč) za účast na jednání soudu (od 13:10 do 15:30) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 26. 10. 2020, z částky 5 250 Kč za odvolání proti rozhodnutí, které není rozhodnutím ve věci samé, a vyjádření k takovému odvolání (vyjádření žalobkyně k odvolání žalované do znalečného) dle § 11 odst. 2 písm. c) a. t. ze dne 21. 12. 2020, z částky 10 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření žalobkyně k odvolání žalované do částečného rozsudku) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 15. 1. 2021, z částky 10 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (doplnění vyjádření žalobkyně k odvolání žalované) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 12. 3. 2021, z částky 10 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci

samé (doplnění vyjádření žalobkyně) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 15. 3. 2021, z částky 10 500 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 28. 4. 2021 a z částky 10 500 Kč za účast na jednání soudu (vyjádření žalobkyně k dovolání žalované) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 22. 9. 2021 včetně osmnácti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t.,

- b) z tarifní hodnoty ve výši 473 448,05 Kč (součet hodnoty náhradních pozemků vydaných konečným rozhodnutím ve věci) sestávající z částky 10 220 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (aktuální procesní stanovisko po skončení dovolacího řízení) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 6. 12. 2021, z částky 10 220 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření žalobkyně k podání žalované ze dne 7. 12. 2021) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 18. 2. 2022, z částky 30 660 Kč (3 x 10 220 Kč) za účast na jednání soudu (od 9:00 do 14:00 hod) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 24. 2. 2022, z částky 10 220 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření žalobkyně k převoditelnosti náhradních pozemků) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 19. 4. 2022, z částky 20 440 Kč (2 x 10 220 Kč) za účast na jednání soudu (od 9:05 do 12:00 hod) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 21. 4. 2022, z částky 10 220 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (písemné podání žalobkyně) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 5. 5. 2022, z částky 10 220 Kč za účast na jednání soudu (místní šetření) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 9. 5. 2021, z částky 10 220 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (omezení žaloby) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 11. 7. 2022, z částky 10 220 Kč za účast na jednání soudu (vyjádření žalobkyně k podání žalované ze dne 14. 7. 2022) dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 14. 9. 2022, z částky 10 220 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 3. 10. 2022, z částky 10 220 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 6. 10. 2022 a z částky 10 220 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (sepis závěrečného návrhu) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 11. 10. 2022 včetně patnácti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t.
- c) cestovní náhrady v celkové výši 7 344,91 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 15. 7. 2020 náhrada 910,40 Kč za 84 ujetých km v částce 510,40 Kč (31,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 358/2019 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km a 4,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 358/2019 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 24. 9. 2020 náhrada 910,40 Kč za 84 ujetých km v částce 510,40 Kč (31,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 358/2019 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km a 4,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 358/2019 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 26. 10. 2020 náhrada 910,40 Kč za 84 ujetých km v částce 510,40 Kč (31,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 358/2019 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km a 4,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 358/2019 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 28. 4. 2021 náhrada 1 096,56 Kč za 116 ujetých km v částce 696,56 Kč (27,20 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 589/2020 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km a 4,40 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 589/2020 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 24. 2. 2022 náhrada 973,71 Kč za 84 ujetých km v částce 573,71 Kč (36,10 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km

a 4,70 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 21. 4. 2022 náhrada 973,71 Kč za 84 ujetých km v částce 573,71 Kč (36,10 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km a 4,70 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 9. 5. 2022 náhrada 541,50 Kč za 50 ujetých km v částce 341,50 Kč (36,10 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km a 4,70 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 2 × 30 minut v částce 200 Kč podle § 14 a. t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 6. 10. 2022 náhrada 1 028,23 Kč za 84 ujetých km v částce 628,23 Kč (47,10 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 511/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 5,9 l/100 km a 4,70 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 4 × 30 minut v částce 400 Kč podle § 14 a. t. a parkovného ze dne 21.4.2022 ve výši 80 Kč a ze dne 6.10.2022 ve výši 40 Kč;

- d) a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 354 294,91 Kč ve výši 74 401,93 Kč (výrok II.).

Pro úplnost soud uvádí, že úspěšnost žalobkyně hodnotil v kontextu předmětu řízení, tj. existence či neexistence nároku na vydání náhradních pozemků, když v této žalobě byla plně úspěšná. Soud pak má za to, že na úspěch či neúspěch žalobkyně nemá vliv, jak disponovala s pozemky, jejichž vydání se domáhala, neboť prvotně povinnost nabídnout restituentům náhradu za nevydané pozemky tíží žalovanou. Žalobkyně pak objektivně nemůže disponovat veškerými podklady, od nichž se odvozuje existence překážky vydání či nevhodnosti pozemku k vydání. Soud zároveň nezjistil takové pochybení žalobkyně při volbě požadovaných náhradních pozemků, kterou by označil za frapantní, tj., takové pochybení, kdy při běžné dávce pozornosti muselo být žalobkyni od počátku zjevné, že pozemek a ani jeho část není vhodný k vydání.

66. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a vedlejší účastnicí rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 2 613,60 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 18 348,10 Kč (hodnota náhradního pozemku jehož vydání vedlejší účastnice odporovala) za písemné podání nebo návrh ve věci samé (sepis vyjádření k podání vedlejšího účastníka ze dne 7. 7. 2022) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 26. 9. 2022 včetně paušální náhrady výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % ve výši 453,60 Kč (výrok III.).
67. Soud dále podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. rozhodl o nákladech státu, které tomuto vznikly v průběhu řízení, a to v souvislosti s podáním znaleckého posudku při jednání soudu prof. Ing. Schneiderovou Heralovou, Ph.D. ve výši 4 914 Kč a ing. Pavlem Pelcem ve výši 1 100 Kč, a to podle poměru úspěch ve věci a uložil neúspěšné žalované uhradit na nákladech státu částku 6 014 Kč (výrok IV.), a to ve lhůtě stanovené v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaní povinnosti uložené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Beroun 14. října 2022

Mgr. Veronika Sekerová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Tomáš Herout.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.04.2023 a vykonatelnosti dne 03.05.2023, ve výroku I. právní moci dne 27.04.2023 (kromě převodu pozemku parc.č. 1388/3) - IV. ve znění rozsudku KS v Praze na č. listu 1650 a je vykonatelné. Připojení doložky provedl/a Soňa Málková dne 23.05.2023.